

Havns 4de District, og maa derfor foreløbig holde paa Udvalgets.

Krieger: Jeg vil kun tillade mig at henvende Opmærksomheden paa det Spørgsmaal, om det ikke er nødvendigt, dersom den Contract, der er bragt paa Bane mellem Indenrigsministeren og Civillisten, skal gjælde for mere end et Aar, at Indenrigsministeren da bemyndiges til dens Afslutning ved en Lov. Jeg troer nemlig, at, dersom man lægger Vægt paa, at en saadan Contract skal have Sikkerhed for en længere Tid end den, for hvilken Finantsloven gjælder, saa kan det ikke undgaaes, at der ved Lov gives Bemyndigelse til dens Afslutning.

Indenrigsministeren: Jeg antager dog, at, da det maa ligge i en Administrations almindelige Myndighed at kunne afslutte Forpagtningscontracter, saa vilde man kunne afslutte en Forpagtningscontract, hvorved Rosenborg Have overlodes til en Privatmand; da nu Civillisten i dette Forhold er optraadt aldeles paa samme Maade som en privat Contrahent, og da det hele Forhold skal slutes paa Aarsmaal, paa et bestemt Tidsrum af 3 Aar, og endda med en tilstaaet Dpfigelse, hvorved man kan komme ud af Forholdet paa en kortere Tid, saa staaer det i retlig Henseende aldeles ved Siden af en anden Forpagtningscontract.

Krieger: Ja, jeg vilde dog tillade mig at bemærke, at det er en original Forpagtningscontract; men hvis de, som ønske Sikkerhed i saa Henseende, ikke have nogen Betænkelse, saa har jeg naturligviis heller ingen. Imidlertid troer jeg dog, at det maa indrømmes, at den Analogi, som hentes fra Forpagtningscontracter i Almindelighed, her er overmaade kunstig.

Monrad: Det forekommer mig dog, at der er andre Contracter, som omtrent kunne

stilles ved Siden af den heromhandlede; naar t. Ex. en Mand paatager sig at fore Deltagelsen i et Antal Aar, saa paatager Staten sig jo en Forpligtelse ligesoverfor Manden, og desuagtet bevilges ved Finantsloven en Sum dertil. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at det maa ligge i Administrationens Natur, at den har en tilstrækkelig Bemyndigelse dertil, og efter Alt, hvad der er passeret, er der jo her al ønskelig Sikkerhed for begge Parter. — Jeg skal blot endnu tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende, efter hvad der er oplyst her, maa stemme for det af et æret Medlem stillede Vædringsforslag til Landsskabsgartneriet.

Tscherning: Jeg vil gjøre den Bemærkning, at, efter hvad der er oplyst her i Salen, saa vil jeg nu netop stemme for Udvalgets Forslag; jeg er af den faste Overtydning, at vi ikke skulle lade rundeligere Midler blive tilbage til at holde flere Lysthaver i Gang end de, som ere høist nødvendige omkring Hovedstaden. Det er en mislig Sag, at vi have givet os ud paa et storartet Anlæg ved et sferntliggende Slot, men det vil være endnu misligere, om vi vedblive at vedligeholde det. Den ærede Indenrigsminister har sagt os, at vi skulle ikke opgive denne Haves Forskjønnelse, thi vi kunne ikke vide, hvilken Anvendelse dette Slot kan faae. Der er for mig noget Gaadesfuldt deri. Er det den Anvendelse, som Slottet for Dieblisset har, der menes, saa skulde vi netop i Tide indskrænke Haven til et passende lille Omraade; er Meningens derimod den, at Slottet skal sælges, saa vil Salget af Haven blive et Domainespørgsmaal. Hvad Haven angaaer, da vil man komme til at spørge: Sælge vi Slottet fordeelagtigere ved at lægge megen Have, som her blev Skov, til, eller sælge vi det fordeelagtigere ved at afhænde det ikkun med en lille Have og selv beholde Skoven.